

[Lysholt Hansen.]

ordning at samle alle omkring forhandlingsbordet, så udviklingen hele tiden er under observation.

Det foreliggende lovforslag er som sagt en ramme- og bemyndigelseslov, som pålægger ministeren at drage omsorg for, at blindeforsorgen får den hjælp og støtte, som er nødvendig. Men de enkelte bevillinger skal tiltrædes af finansudvalget; jeg håber, at gennemførelsen af denne lov må blive efterfulgt af de nødvendige bevillinger. Det gælder støtte til de erhvervsmæssige foranstaltninger, til de kulturelle og humanitære, og det gælder ikke mindst etableringen af konsulentordningen. Jeg tror ikke, at disse konsulenters betydning kan overvurderes. Jeg tænker ikke så meget på, at konsulenterne har konstateret, at op til 15 pct. af de besøgte ikke har fået den hjælp, der var mulighed for, fordi myndighederne ikke kendte den enkelte, og fordi den enkelte ikke kendte de love, der gav ham ret til hjælp, nej, jeg tænker på betydningen for den enligtbøende isolerede, der har mødt skæbnen i den mest ubehagelige form. Det har den allerstørste betydning, at man får indblæst denne mand eller denne kvinde nyt livsmod og ny livsvilje.

Vi kan her i tinget lave love, der gælder grupper af medborgere, men alt arbejde må begynde med den enkelte, og derfor skal jeg også på mit partis vegne give dette lovforslag den varmeste anbefaling.

Givskov Christensen: Med det foreliggende lovforslag om foranstaltninger vedrørende blinde og stærkt svagsynede tilstræbes en omorganisering af forsorgen for blinde og stærkt svagsynede. Man samler i dette lovforslag en række bestemmelser fra andre gældende love og tilsigter samtidig en vis effektivisering og udvidelse af forsorgen.

Den højtærede socialminister har i sit lovforslag fulgt blindekommissionens betænkning. Der skønnes for os i mange henseender at være rimelig grund til i lovgivningsform at følge kommissionens forslag op, omend der i det ligger en række spørgsmål, som nødvendigvis bør underkastes en nærmere overvejelse, men principielt deler vi helt og fuldt ønsket om, at der tilveje-

bringes så gode foranstaltninger som overhovedet muligt for den gruppe af vanskeligt stillede medborgere, som lovforslaget omhandler.

Det er klart, at de 6 000 medborgere, som af forskellige årsager er ramt af blindhed eller stærk svagsynethed, hvadenten den er medfødt eller først indtrådt senere, har ganske særlige problemer, som det er samfundets pligt at bidrage til løsningen af. Der har da også efter den hidtidige lovgivning, dels i forsorgsloven og folkeforsikringsloven, dels i en række love om blinde børns undervisning, været mulighed for fra offentlig side at give blinde og stærkt svagsynede støtte til uddannelse og erhverv, men der har, hvad kommissionen utvivlsomt med rette anfører, ved løsningen af de blindes såvel som de invalideredes problemer i det hele taget været en tendens til at koncentrere sig om at tilvejebringe økonomisk sikring gennem en udbygning af invaliderenteordningen, medens der er lagt for lidt vægt på gennem aktiv revalidering at sætte de pågældende i stand til at arbejde.

Man rører utvivlsomt ved noget centralt, når man påpeger, at den, der ikke kan se, har et ganske særligt behov for at udfylde sin tilværelse gennem beskæftigelse, hvadenten der er tale om egentligt erhvervsmæssigt arbejde eller ej, og når man påpeger, at arbejde for dem så at sige er en livsnødvendighed. Kommissionen har sikkert også ret i den betragtning, at flere og mere differentierede beskæftigelsesmuligheder ikke blot betyder, at flere blinde kan beskæftiges, men tillige, at det i højere grad er muligt at finde en beskæftigelse, der kan tilfredsstille de enkelte og derved skabe forudsætningerne for en større udfoldelse og for menneskelig udvikling.

I det hele taget er problemerne vedrørende blindes indpasning i samfundslivet af betragteligt omfang. Et af dem vedrører forholdet på en arbejdsplads mellem blinde og seende, og når det i kommissionsbetænkningen påpeges, at der tiltrænges et yderligere oplysningsarbejde både blandt blinde og seende, tror jeg, det er rigtigt. Det har imidlertid til forudsætning, at en række psykologiske spørgsmål, der uundgåeligt melder sig, gøres til genstand for en nærmere undersøgelse. Jeg kan tilslutte mig kom-